

عنوان مقاله:

تربیت دینی معلمان و کاربرد دین و اسلام در دوره ابتدایی و متوسطه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، مدیریت، علوم تربیتی، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد بذری فریمانی - دبیر

علی کوهستانی - دبیر

سپه‌لایار اسمعیل - دبیر

فاطمه طالبی خانمیری - دبیر

فرامرز سلطانی - دبیر

خلاصه مقاله:

تربیت دینی یعنی شناخت آموزه های دین، تبدیل این شناخت ها به باورهای قلبی و به کار بستن این باورها در رفتارهای فردی و اجتماعی. در نتیجه، افراد در فرایند تعلیم و تربیت دینی، به گونه ای تربیت می شوند که در گرایش های شان نسبت به زندگی، اعمال و تصمیم های شان و در برخورد با تمام امور، همواره حاکمیت ارزش های الهی را احساس کنند. در چنین نظامی علاوه بر ایجاد نظم ذهنی، دانش آموزان به گونه ای تربیت می شوند که دانش را صرفاً برای ارضای کنجکاوی های فکری یا منافع دنیوی کسب نمی کنند، بلکه منطقی و متقی بار می آیند و فراهم آوردن موجبات رفاه مادی، معنوی و اخلاقی خانواده، ملت، خود و دیگران را وجهه ی همت خویش قرار می دهند. در این نوع از تربیت، هدف تنها کسب معرفت نیست، بلکه رشد و شکوفایی موزون همه ی ابعاد وجودی انسان مورد توجه قرار دارد. اهمیت معلم در اسلام، بیانگر نقش و کاربرد او در جامعه است. اگر نقش معلم حیاتی نبود اسلام تا این حد به او بها نمی داد.

کلمات کلیدی:

اسلام-معلم-قران-نقش و کاربرد دین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1962732>

